

то на царь, защо ты Бога невидимаго не въкръ-
вашъ, ами дѣлашъ защо си самъ Богъ, лѣдо,
и бездѣне. Колкото се хвалишъ защо имашъ
много войска, толкова азъ имамъ сила да те
покрѣдимъ. Ако даде Богъ и те уловимъ живъ,
лоша смърть ще умрешъ, и ще отидешъ съ Бо-
говете си заедно да се мъчишъ въ пропас-
тыте Адски.

ПОРОВИ РѢЧИ НА ВЕЛМОЖЫТЕ СИ.

Поро като видѣлъ писмото Александрово, ре-
кжалъ на велможыте си: Александръ ны устра-
шава, гдѣто мене никой по сичкѣтъ свѣтъ не
ми е отвѣщалъ дѣла нивга. Поскоро нека се
скере войската ми сичка. Пратете писма на дрѣ-
вите царѣта Индійски да дойдатъ сичките. Ка-
то се събрали сичките, написалъ ги, и намѣ-
рилъ 50: милліона войска. Ималъ и 10: хілады
лева, и 10: хілады слона, които были наѣчени
да се бѣтъ. Тогава отишалъ и Александръ съ съ
сичката си войска. Персите и Македонцыте ка-
то видѣли множеството войское, толкова се
уплашели, гдѣто се согласиси да предадѣтъ А-
лександра, а тѣи да си избаватъ животѣтъ:
Но Птолемей като се наѣчилъ согласіето имъ,
казалъ го на-Александра.

АЛЕКСАНДРОВИ РѢЧИ НА ВОЙСКАТА.

Александръ като чѣлъ согласіето имъ, тѣтакси
повелѣлъ и се събрала сичката войска предъ не-
го, и рекжалъ имъ: Божюкленный ми Македон-
цы отъ сичките народи высочайшій! Сичка
вселеннаа овладѣхме, и днесъ ли се уплашихте